

Нашитѣ помаци

Като пжтувате съ желѣзницата отъ София за Пловдивъ, при станция Костенецъ-Баня предъ васъ се изпречва единъ голѣмъ планински масивъ съ посока отъ западъ къмъ изтокъ. Това сж Родопитѣ. Родопитѣ сж, може би, едни отъ най-величественитѣ, най-разкошнитѣ и най-пленителни по своята разнообразна красота планини, съ които може да се гордѣе нашето отечество. Тѣ запълватъ цѣлото пространство между Рила планина и гр. Одринъ отъ една страна и Марицината низина и Бѣломорската равнина отъ друга. Родопитѣ представятъ единъ лабиринтъ отъ стрѣмни, скалисти, високи и неправилно наредени вериги и върхове, пресечени съ многобройни долини, поляни зелени пасбища и покрити съ хубави борови букови и джбови гори. Високитѣ и добре залесени върхове, приятния планински въздухъ, разкошнитѣ и разновидни растения, исполинскитѣ и стрѣмно надвиснали надъ дълбоки долини, каменни скали, студената и бистра като кристалъ балканска вода, безбройнитѣ поляни, покрити съ зелена морава — всичко това представя една очарователна картина, която само природата може така красиво да нареди.

Желѣзницата върви успоредно на Родопитѣ и вие виждате редъ долини, прорѣзани отъ рѣкитѣ